

Forfatter: Vind, Carl Rudolph Emil

Titel: BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Vind, Carl Rudolph Emil (1869-12-06)

Citation: Vind, Carl Rudolph Emil: "BREV TIL: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind FRA: Vind, Carl Rudolph Emil (1869-12-06)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 303. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020186.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Kammerherre Vind, Gesandt i St. Petersborg, til Udenrigsminister Grev Frijs.
St. Petersborg, 6. December/24. November 1869.*

Deres Excellence,

Fyrst Gortchacow sagde mig imorges, da jeg befandt mig hos ham i hans Cabinet, at der ei fra fransk Side var foretaget noget egentligt Skridt her, der kunde antages for et Initiativ til at bringe den nordslesvigske Sag under Forhandling. General Fleury havde vel omtalt denne Sag til Hans Majestæt Keiseren og til Kantsleren, men paa en ganske almindelig Maade. Fyrsten sagde mig ikke udtrykkeligt, at Hans Majestæt Keiseren har omtalt denne Sag i et Brev til Kongen af Preussen, men lod sig dog forlyde med, at der vars. 304skeet en Henvendelse fra den Side, og paa mit Spørgsmaal, om der var indløbet Svar derpaa, sagde Fyrsten, at der var intet kommet, og lod forstaae i det Hele ei at lægge Vægt paa denne Sags Interventioner, hvis Frugtesløshed vi jo rigtignok oftere have haft Leilighed til at erfare. — Ifølge disse Fyrstens Ytringer kan jeg, uagtet han ei udtrykkeligt har omtalt den ommeldte skriftlige Henvendelse, dog ei tvivle om, at jeg har været rigtigt underrettet med Hensyn til den Meddelelse, som jeg har tilladt mig at gjøre Deres Excellence i mit første Telegram (af 2. Decbr./20. Novbr. d. A.) ¹⁾

Hvad overhovedet en fremmed Intervention i Berlin i denne Sag angaaer, da fastholder Fyrst Gortchacow sine tidligere — af mig indberettede — Anskuelser, at enhver saadan kun vil irritere og saaledes snarere gjøre Skade end Gavn, i ethvert Fald være til ingen Nytte: »on ne fera pas la guerre pour cette affaire«, sagde Fyrsten. Han anerkjender vor Sag for retfærdig (juste) og har udtalt dette ved enhver Leilighed, der var givet ham, sagde han; hvis han havde den Sag ihænde, da var den for længe siden afgjort.

Fyrst Gortchacow fremkom atter med en Meningsyttring, som han ved en tidligere Leilighed har udtalt til mig, nemlig at den kongelige Regjering muligen bedst selv kunde tage — amicalement — Initiativet i Berlin til at bringe Sagen paa Bane. Paa mit Svar, at den preussiske Regjering endnu var os Svaret skyldig paa vor sidste Meddelelse, bemærkede Fyrsten, at der jo var hengaaet 18 Maaneder siden den Tid, saa der kunde vel være Anledning til at minde om Svaret, da Sagen ellers truede med aldeles at sove ind. — Fyrsten saae sig ei istand til at besvare mit Spørgsmaal, om der skulde være indtraadt nogen Modification i den preussiske Regjerings Anskuelser, der kunde give Haab om, at en fornyet Underhandling vilde bringe et gunstigere Resultat. Jeg bemærkede, at Nordslesvigernes seneste Optræden is. 305deres Adresse til Kongen af Preussen og deres Deputeredes Adfærd i det preussiske Kammer ei tydede paa nogen Forandring i deres Sindelag; at tvertimod Stemningen i Slesvig mere end nogensinde var til Fordeel for Danmark.

At Sagen ei er glemt ligesaa lidt i Berlin, som ved de andre europæiske Cabinetter, viser jo desuden noksom den Omtale, som den nyder i dette Øieblik, maaske meest fremkaldt alene ved General Fleury's Sendelse. Idetmindste giver den ei alene det preussiske Gesandtskab, men de fleste andre herværende Gesandtskaber at tænke paa for Øieblikket og som Følge deraf vel ogsaa de respective Cabinetter.

Til Sir Andrew Buchanan har Kantsleren udtalt sig paa samme Maade som til mig, benægtende noget overordentligt Skridt fra fransk Side.

Tilsyneladende er saaledes Tilbøieligheden til at gaae ind paa franske Planer i denne Henseende, hvis saadanne virkelig skulde være i Gjære, ei stor. Og dette stemmer jo ogsaa med de Meddelelser, som jeg har haft den Ære at give Deres Excellence i min sidste ærbødige Rapport (af 4. Decbr./ 22. Novbr. d. A.) ¹⁾ — Meddelelser, der skyldes en Hjemmelsmand, om hvis Paalidelighed jeg ei kan nære den fjerneste Tvivl.

Jeg har haft den Ære at modtage igaar Deres Excellences Circulaire Nr. 3 af 3die ds., ²⁾ saavel som Dagen forud Nr. 2 af 2den ds. ³⁾

E. Vind.

Depeche Nr. 33, modtaget 11. December 1869.